

[Hom.] Hymn. Demeter 470-489

Text Original:

- δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς [460]
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
[δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλησθα] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος π]εριτελλομένοιο
[τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠ]ερόεντα,
[τὰς δὲ δύο παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν. [465]
[ὧς ἄρ' ἔφη τελέ]εσθαι: ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
[ἀλλ' ἴθι, τέκνον] ἐμόν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
ἀ[ζήχῃς μεν]έαινε κελαινεφεί Κρονίωνι.
α[ἴψα δὲ κα]ρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
ὧς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν εὐστέφανος Δημήτηρ: [470]
αἴψα δὲ καρπὸν ἀνήκεν ἀρουράων ἐριβόλων:
πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθῶν
ἔβρισ': ἠ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσι
δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ
Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῶ θ' ἠγήτορι λαῶν [475]
δρησμοσύνην θ' ἱερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσι,
Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ, ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ
σεμνά, τά τ' οὐπὼς ἔστι παρεξίμεν οὔτε πυθέσθαι
οὔτ' ἀχέειν: μέγα γάρ τι θεῶν σέβας ἰσχάνει αὐδὴν.
ὄλβιος, ὃς τὰδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων: [480]
ὃς δ' ἀτελής ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίων
αἴσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεάων,
βάν ῥ' ἴμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ [485]
σεμναί τ' αἰδοῖαι τε: μέγ' ὄλβιος, ὄν τιν' ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων:
αἴψα δὲ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.